

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E00	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 21. maj 2019	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

senest 26.06.2019

Opgave 1

Blomsterbinder Berit Bertelsen havde to blomsterbutikker, hvorfra hun solgte blomster. En i Aarhus, hvor hun også boede, og en blomsterbutik på Torvet i Randers. I foråret 2018 henvendte Carl Carlsen sig til Berit i blomsterbutikken i Randers. Carl var direktør i Konferencecenter A/S, der drev et konferencecenter i Aalborg. Carl og Berit aftalte, at Berit skulle levere blomster til en konference, der skulle afholdes på konferencecentret. Berit havde netop stiftet et selskab, Blomsterkurser ApS, der havde hjemsted i Aarhus. Det var intentionen, at selskabet skulle drive blomsterbinder-kursusvirksomhed. Berit foreslog derfor, at hun kunne afholde et blomsterkursus som en slags ”ryste-sammen”-aktivitet i forbindelse med konferencen. Carl ville gerne støtte det nye selskab og accepterede derfor.

Berit sendte efterfølgende to fakturaer til Konferencecenter A/S. Den første faktura, der vedrørte levering af blomster, var udstedt af ”Blomsterbutikken Randers, v/Berit Bertelsen”, og lød på 64.000 kroner. Den anden faktura, der vedrørte blomsterbinderkurset, var udstedt af ”Blomsterkurser ApS”, og lød på 56.000 kroner. Berit anmodede i øvrigt om, at fakturaerne blev betalt forud, hvilket Carl, på vegne af Konferencecenter A/S, gjorde umiddelbart efter at have modtaget fakturaerne.

Den 1. maj 2018 lukkede Berit blomsterbutikken i Randers, da hun ikke havde tid til at betjene kunder fra to forretninger. Berit ringede til Carl og forsikrede ham om, at lukningen af Randers-butikken ingen betydning havde for leveringen af blomsterne til konferencecentret, for hun ville bare gøre blomsterne klar på sin forretningsadresse i Aarhus.

Den 1. juni 2018 mødte Carl op på konferencecentrets adresse og konstaterede, at de leverede blomster ikke var friske. Da han påpegede dette over for Berit, blev hun stiktosset og stak af. Hun afholdt derfor ikke blomsterbinderkurset. På vegne af Konferencecenter A/S rettede Carl gentagne gange henvendelse til Berit om tilbagebetaling af det forudbetalte beløb, og da Berit ikke reagerede herpå, anmodede han Konferencecenter A/S’ advokat, Dennis Didriksen, om at fremsende stævning. Den 1. august 2018 blev der fremsendt stævning mod Blomsterbutikken Randers v/Berit Bertelsen til Retten i Randers. Stævningens påstandsbeløb udgjorde 120.000 kroner.

Berits advokat, Ebbe Eskildsen, udarbejdede svarskrift på vegne af Berit. I svarskriftet blev det gjort gældende, at Retten i Randers ikke havde kompetence til at behandle sagen, da Berit boede i Aarhus, og at retten derfor måtte afvise sagen. Retten i Randers afsagde kendelse, hvorefter retten anså sig kompetent til at behandle sagen.

Efter retten havde truffet afgørelse om kompetencen, drøftede Ebbe Eskildsen sagen med Berit. Berit erkendte, at blomsterne ikke havde været tilstrækkeligt friske, så Ebbe Eskildsen uploadede et processkrift til retten, hvor der blev taget bekræftende til genmæle over for kravet på 64.000 kroner. Hun betalte straks beløbet til Konferencecenter A/S, og sagen blev hævet for så vidt angår dette krav. Over for kravet på 56.000 kroner påstod Berit frifindelse, da kravet rettelig måtte gøres gældende overfor Blomsterkurser ApS, da hun ikke hæftede personligt herfor.

Dennis Didriksen uploadede nyt processkrift på sagsportalen den 14. december 2018, hvori han anmodede om, at sagsøgte for så vidt angår kravet på 56.000 kroner blev berigtiget til Blomsterkurser ApS. Dennis Didriksen gjorde i den forbindelse gældende, at det måtte have stået alle parter klart, at der var tale om en åbenlys fejl i stævningen, som ikke havde givet anledning til

tvivl. I processkrift af 17. december 2018 anførte Ebbe Eskildsen, at der ikke kunne gives samtykke til en berigtigelse. Retten i Randers bestemte tirsdag den 15. januar 2019, at begæringen fra sagsøger ikke blev taget til følge, og sagen blev fremmet.

Konferencecenter A/S bad Dennis Didriksen om at appellere rettens kendelse, idet de fortsat ønskede at berigtige sagsøgtes navn. Dennis Didriksen uploadede kæreskrift til Vestre Landsret på sagsportalen tirsdag den 29. januar 2019. I kæreskriftet fremsattes følgende påstand: ”Begæringen om berigtigelse af stævningen imødekommes.” Landsretten afviste at behandle kæremålet, da der ikke var indhentet tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Efter landsrettens afvisning af kæremålet indkaldte Retten i Randers parterne til forberedende retsmøde, jf. retsplejelovens § 353, til drøftelse af sagens videre forløb. Carl Carlsen deltog på mødet, idet Konferencecenter A/S havde afsat advokat Dennis Didriksen som følge af fejlen i forbindelse med stævningens udarbejdelse. På mødet blev hovedforhandlingen berammet til den 14. marts 2019, og samtidig gav retten Konferencecenter A/S pålæg om, at selskabet for fremtiden skulle møde ved advokat i sagen, jf. retsplejelovens § 259, stk. 2.

Torsdag den 14. marts 2019 mødte Carl Carlsen selv på vegne af Konferencecenter A/S i Retten i Randers. Retten afviste at gennemføre hovedforhandlingen og afviste sagen, da retten anså Konferencecenter A/S som udeblevet. Parterne modtog retsbog herom samme dag. Onsdag den 3. april 2019 uploadede Carl Carlsen på vegne af Konferencecenter A/S en kæreskrivelse til retten, hvor han gjorde gældende, at sagen ikke skulle have været afvist, da han selv var mødt på retsmødet den 14. marts 2019. Landsretten afviste efterfølgende at behandle Carl Carlsens kæreskrivelse, da den var fremkommet for sent.

Spørgsmål

- 1. Giv en begrundet redegørelse for, om Retten i Randers havde kompetence til at behandle stævningen.**
- 2. Giv en begrundet redegørelse for, om det var korrekt af retten at nægte berigtigelsen af sagsøgtes navn.**
- 3. Giv en begrundet redegørelse for, om det var korrekt, at landsretten afviste at behandle kæremålet.**
- 4. Var det korrekt, at landsretten afviste at behandle spørgsmålet om udeblivelse?**

Opgave 2

Hans Hansen købte sammen med sin samlever Helle Hansen en brugt bil for 500.000 kroner. De underskrev begge aftalen, og de betalte hver halvdelen kontant. De arbejdede begge tæt på deres lejlighed, så de brugte mest bilen, når de kørte til deres sommerhus i weekenden. Det gik efterhånden ikke så godt med deres samliv, så Hans Hansen tog arbejde på en boreplatform for at komme lidt væk hjemmefra. En uges tid efter gik bilen i stå, da Helle Hansen var på vej til sommerhuset, og hun fik bilen transporteret til et værksted. Det var tandremmen, der var sprunget, og det havde beskadiget motoren. Der var ifølge værkstedet tale om en uoriginal tandrem, der var monteret forkert, så Helle Hansen rettede henvendelse til Nielsen, der havde solgt dem bilen. Nielsen havde ganske rigtigt monteret en tandrem i bilen lige før salget til Hans og Helle Hansen, men det var ifølge ham sket helt efter bogen, så han afviste ethvert ansvar for den beskadigede motor.

Helle Hansen henvendte sig derefter til advokat Sørensen, der på hendes vegne udtog stævning mod Nielsen med påstand om betaling af 90.000 kroner. Der blev som bilag bl.a. fremlagt en erklæring fra værkstedet, der havde fotograferet tandremmen og andre relevante dele. Erklæringen indeholdt efter en gennemgang af billederne en konklusion: Den uoriginale tandrem var blevet monteret forkert, og det ville koste 90.000 kroner at reparere motoren.

Nielsen indleverede rettidigt svarskrift med påstand om frifindelse, idet han gjorde gældende, at bilen var solgt som beset, og at han ikke havde handlet erstatningspådragende i forbindelse med tandremmens montering. Han protesterede endvidere mod erklæringens fremlæggelse, idet Helle Hansens bror var ansat på det værksted, der havde lavet erklæringen.

Retten afsagde – efter at parterne havde udvekslet processkrifter om dette – en kendelse om spørgsmålet om erklæringens fremlæggelse. Retten nægtede fremlæggelse, og der blev herefter indkaldt til et forberedende retsmøde efter retsplejelovens § 353. Sagens videre forløb blev drøftet under mødet, og bl.a. blev Jensen udpeget som skønsmand. Retten fastsatte herefter bl.a. følgende tidsplan for sagens videre forløb.

”Syn- og skønsmanden afleverer skønserklæringen den 21. juni 2018 ... Parterne indleverer et processkrift med deres bemærkninger til skønserklæringen den 23. august 2018 ... Hovedforhandlingen berammes til den 18. oktober 2018.”

Sørensen udtrådte efterfølgende af sagen, og selv om Helle Hansen blev indkaldt til skønsforretningen, mødte hun ikke frem. Skønsmanden afleverede skønserklæringen den 19. juni 2018. Der var efter erklæringen nok tale om en uoriginal tandrem, men den kunne bruges i en bil af det pågældende mærke, og der var ikke et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at fastslå, at Nielsen havde monteret tandremmen forkert. Det ville efter skønsmandens opfattelse koste 52.000 kroner at reparere motoren. Helle Hansen kunne på det tidspunkt ikke undvære bilen længere, så hun fik den lavet på et andet værksted end det, der havde afgivet erklæringen.

Parterne indleverede ikke bemærkninger til skønserklæringen, men den 4. oktober 2018 indleverede Nielsen et processkrift. Han påstod sagen afvist, idet en bekendt – der også kendte Hans Hansen – havde fortalt ham, at Hans Hansen ikke kendte noget som helst til sagen. Helle Hansen – der havde modtaget processkriftet – protesterede, idet påstanden efter hendes opfattelse var fremsat for sent. Retten traf ved kendelse afgørelse om ikke at afvise sagen, og hovedforhandlingen blev med Helle Hansen som selvmøder gennemført den 18. oktober 2018. Retten frifandt ved dom af 7. november 2018 Nielsen, idet retten bl.a. lagde til grund, at det ikke var bevist, at Nielsen havde monteret

tandremmen forkert.

Hans Hansen kom tilbage fra boreplatformen et par uger efter, og der fortalte Helle Hansen ham for første gang om sagen.

Hans Hansen henvendte sig nu til Nielsen, der med henvisning til dommen blot sagde, at ”nu var det afgjort en gang for alle”. Hans Hansen henvendte sig herefter til sin gamle ven advokat Graversen, der på vegne af Hans og Helle Hansen anlagde sag mod Nielsen. De påstod begge Nielsen tilpligtet at anerkende, at han var erstatningsansvarlig, idet han havde monteret tandremmen forkert. De fremlagde erklæringen fra værkstedet, og de begærede syn og skøn ved en anden skønsmand end i den første sag.

Nielsen fremlagde rettidigt svarskrift. Han påstod principalt afvisning i forhold til Helle Hansen, og han nedlagde i øvrigt påstand om frifindelse. Han fremlagde skønserklæringen fra den første sag, og han protesterede mod fremlæggelse af erklæringen fra værkstedet og begæringen om syn og skøn ved en anden skønsmand.

Retten optog efter yderlige skriftveksling mellem parterne spørgsmålet om afvisning til afgørelse. Retten afviste ved en afgørelse afsagt den 22. februar 2019 Helle Hansens sag mod Nielsen, og den udsatte herefter Hans Hansens sag mod Nielsen på et forberedende retsmøde efter retsplejelovens § 353 bl.a. med henblik på at tage stilling til spørgsmålene om bevisførelse.

Spørgsmål

1. Giv en begrundet redegørelse for, om det var korrekt, at retten tog stilling til indsigelsen om afvisning af den første sag.

2. Var det korrekt, at retten ikke afviste den første sag?

Dette spørgsmål skal besvares, selv om det i forbindelse med spørgsmål 1 konkluderes, at retten ikke burde have taget stilling til indsigelsen om afvisning.

3. Var det korrekt, at retten ved afgørelsen den 22. februar 2019 afviste Helle Hansens sag mod Nielsen?

4. Hvordan skal retten forholde sig til spørgsmålene om værkstedets erklæring, skønserklæringen fra den første sag og begæringen om syn og skøn ved en anden skønsmand?